

Bemærkninger til forslaget

Formålet er at få udskilt rådgivning fra den myndighed, som i givet fald kan tvangsjerne børn.

Det er en kendsgerning, at der er et behov hos mange børn og forældre for at kunne få råd og vejledning i en lang række situationer i hverdagen, som let kan udvikle sig i alvorlig retning, hvor indgriben fra de sociale myndigheder ikke kan undgås. Mange vægrer sig ved på egen hånd at ty til den sociale forvaltning af angst for straks at blive »en sag« i sagsbehandlens arkiv. De frygter at påkalde sig uheldig og måske helt unødvendig opmærksomhed hos den myndighed, der i givet fald kan foretage en tvangsfjernelse.

Det er forslagsstillernes tanke, at et sådant uafhængigt rådgivningsorgan vil kunne forebygge, at en del problemer får lov at blive til egentlige »sager«. Det finder CD godt gjort af de resultater, der kendes fra allerede eksisterende rådgivninger i større byer på såvel kommunal som privat basis.

Rådgivningens indhold kan være mangeartet. Et problems løsning kunne måske være et godt råd med hensyn til, om det f.eks. kunne være hensigtsmæssigt at lade et barn skifte daginstitution, flytte til en anden klasse i skolen eller måske flytte til en helt anden skole, herunder eventuelt efterskole. Andre problemer kan være af en langt tungere karakter, og det skal der-

for præciseres, at i tilfælde, hvor der optræder vold, incest og lignende, gælder den almindelige oplysningspligt, som borgerne har over for myndighederne, ligesom personer ansat i det offentlige system har skærpet oplysningspligt.

CD understreger, at den fysiske placering af sådanne rådgivninger bør være nær ved steder, hvor børn og forældre færdes naturligt i dagligdagen. Der tænkes her på det lokale idrætscenter, indkøbscenter, skole, bibliotek eller lignende centrale steder.

Forslagsstillerne forestiller sig, at rådgivningen kan have åbent et par eftermiddage pr. uge. Det forudsættes, at der stilles telefon til rådighed. En klar forudsætning er, at brugerne skal føle sig forsikret om, at de ikke registreres eller journaliseres i noget arkiv.

Udgifterne fordeles ligeligt mellem stat og kommuner med 50 pct. til hver. Forslaget menes dog ikke at medføre nogen væsentlig økonomisk belastning. CD forventer, at man efter gennemførelse af forslaget vil kunne klare et vist antal sager, der ellers havde måttet behandles i de sociale forvaltninger. Der ligger heri ikke nogen forestilling om, at sådanne rådgivninger kan nedbringe antallet af tunge tvangsfjernelsessager.